

impossibile enim ait esse ex duobus vnu, aut ex vno duo fieri. magnitudines namque indiuisibiles substantias facit. Patet igitur, quod similiter, & de numero se habebit, si numerus quidem compositio vnitatum est, vt à quibusdam dicitur. Aut enim non est vnum dualitas, aut non inest in ea vnitas actus. Habet autem quod accidit, dubitationem: si enim nec ex vniuersalibus possibile est vllam substantiam esse, propterea quoddam tale, & non quod quid significant, nec ex substantiis actu contingit vllam substantiam esse compositum, quicquam incompositum erit profectò omnis substantia: quare neque ratio vllius substantiæ erit. At cunctis videtur, & iam dictum est, aut solius substantiæ, aut maximè definitionem esse: nunc verò nec huius: nullius igitur definitio erit. An quodam modo quidem erit, quodam modo verò non? manifestum autem, quod dicitur, magis erit ex posterioribus. CAPVT XIII.

EX his autem ipsis id etiam patet, quod accidit illis, qui ideas pariter substantias, & separatas esse dicunt: & pariter ex genere & differentiis faciunt speciem. Si enim species, & animal in homine sunt, aut equo, aut vnum & idem numero sunt, aut alterum: ratione nanque patet quòd vnum: eandem enim exhibebit rationem qui dicit in vitroque. Si itaque aliquis homo est ipsum per se, quod quid, & separatim, necesse est vt etiam illa, ex quibus (si euti animal, & bipes) quod quid significant, & separata, ac substantiæ sint: quare & ipsum animal. Si idem igitur, & vnum quiddam etiam in equo, sicuti tibi ipsi, quomodo in separatim existentibus idem erit? & cur non etiam absque se ipso erit animal hoc? Deinde si participabit quidem bipede, & multipede, impossibile quiddam accidit: contraria nanque simul inerunt ipsi vni, & huic quidem enti. Si minus, quis modus est cum aliquis dicat, animal & bipes, aut progressiuum esse? Sed fortassis componuntur, & tangunt, aut miscentur. At cuncta inconuenientia sunt. Sed diuersum in vnoquoque est. Infinita igitur (vt ita dicam) erunt, quorum substantia animal est: non enim secundum accidens ex animali homo est. Item multa erit ipsum animal. Nam & substantia animal est, quod in vnoquoque est: non enim secundum aliud dicitur. Quòd si non, ex illo erit homo, & genus eius, illud. Ac item omnia, ex quibus homo, idea. Nò igitur alterius quid est idea

A ἀδιώατον γδ εἶναι φησιν ἐκ δύο ἐν, ἢ ἐξ ἑνός δύο γινώσκειν. τὸ γδ μαχέθη τὰ ἄτομα, τὰς ἑσίας ποιεῖ ὁμοίως τοῖσι μὲν δὴλον ὅτι καὶ ἐπὶ ἀριθμῶν ἔξει, ἐπεὶ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς συνθετός μονάδων, ὡς περὶ λόγῳ ἴσασθαι πᾶσαν ἢ γδ καὶ ἐν, ἢ δυαδῶν, ἢ ἐκ ἑνὸς ἐν αὐτῇ ἐπιπληροῦν ἐξ ἑδὲ τὸ συμβαῖνον ὑποεῖναι. εἰ γδ μήτε ἐκ τῆς κατὰ δόξαν οὐδὲ τῆς μηδεμίαν ἐστίαν δια τὸ πρῶτον, ἀλλὰ μὴ τὸ δὲ πημῶν, μὴ τῆς οὐσίας ἢ ἐξ ἑσίας ἐντελεχίας ἐστὶν μηδεμίαν ἐστίαν συνθετόν, ἀσυνθετόν αὖ ἐστὶ οὐσία πᾶσι. ὥστε οὐδὲ λόγος αὖ ἐστὶ οὐδεμιᾶς οὐσίας. ἀλλὰ μὲν δοκεῖ γὰρ πᾶσι καὶ ἐλέγχειν πᾶσι καὶ, ἢ μόνον ἐστὶ οὐσίας ὄντων, ἢ μάλα κτε. νῦν δὲ οὐδὲ ταῦτα. οὐδὲ ἐνός ἀρ ἔσται ὄρισμός. ἢ ἔσονται ἐν πᾶσι ἔσται, ἔσονται δὲ πᾶσι οὐ; δὴλον δὲ ἔσται τὸ λεγόμενον ἐκ τῆς ὑπερῆρας μάλλον.

B κεκοσμίον ἰδί.
Φανερόν δὲ ἐξ ἀνωτέρου τούτου τὸ συμβαῖνον καὶ τὴν τῆς ἰδέας κέρουσι ἐστίας τε καὶ χωρεῖστας εἶναι ἅμα, καὶ ἅμα τὸ εἶδος ἐκ τῆς γήους ποιοῦσι, καὶ τῆς διαφορῆς. εἰ γὰρ ὅτι τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐπὶ τῶν, ἢ τῶν καὶ ταῦτον τῶ ἀριθμῶ ὄντων, ἢ ἔτερον τῶ μὲν γδ λόγῳ δὴλον ὅτι ἐν. ἢ γδ αὐτὸ διέξῃσι λόγον ὁ λέγων ἐν ἑκατέρῳ. εἰ οὖν ὅτι τις ἀνθρώπος αὐτὸ κατ' αὐτὸ, τὸ δὲ πᾶσι καὶ κεραισῶν, ἀναγκη καὶ ἐξ ὧν, ὅτι, τὸ ζῶον, καὶ τὸ δηλωσι, τὸ δὲ πᾶσι σημαίνει, καὶ ἐστὶ χωρεῖστας, καὶ οὐσίας ὡς τε καὶ τὸ ζῶον. εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ ἴπῳ, ὡς περὶ σὺ σαυτῶ, πῶς ἐν χωρεῖστας ἐν ἔσται, καὶ δια τὸ οὐ καὶ χωρεῖστας αὐτῶ ἔσται τὸ ζῶον πᾶσι; ἔπειτα εἰ μὲν μετέξει τὸ δίποδος καὶ τὸ πολυπόδος, ἀδιώατον τὸ συμβαῖνον. τὰ νῦν πᾶσι γδ ἅμα ἴσασθαι αὐτῶ, εἰ καὶ τῶ δὲ ὄντι. εἰ δὲ μὴ, τίς ὁ ὄριστος, ὅταν εἴη τις τὸ ζῶον ἐστὶ δίποδος ἢ πεζοῦ; ἀλλ' ἴσως σύγκληται καὶ ἀπεται, ἢ μέμικται. ἀλλὰ πάντα ἄτοπα ἄλλ' ἔτερον ἐν ἑκάστῳ ὁμοίως ἀπεται, ὡς ἔπος εἰπῆν, ἔσται, ὧν ἢ οὐσία ζῶον. οὐ γδ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζῶου ὁ ἀνθρώπος. ἔπειτα πολλὰ ἔσται αὐτὸ τὸ ζῶον. οὐσία τε γδ τὸ ἐν ἑκάστῳ ζῶον. οὐ γδ κατὰ ἄλλου λέγεται. εἰ δὲ μὴ, ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἀνθρώπος, καὶ γινώσκων αὐτῶ ἐκείνου. καὶ ἢ ἰδέα ἀπεται ἐξ ὧν ὁ ἀνθρώπος ὁμοίως ἐκ ἄλλου μὲν ἰδέα ἔσται, ἀλλ' οὐ